

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dep't 832 Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elias Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

— Toveri ei ilmesty huomenna, joulupäivänä.

Luokkalinlaadintaa

Tunnettuja on miten kapitalistiset poliitikot vastustavat luokkaleiden vastenmielisiä lakiesityksiä m. m. sillä syytöksellä, että tällaiset esitykset muka ovat luokkalinlaadintaa, mikä rajoittaa elinkeino- ja liikkeenharjoitusvapautta jonkin yhteiskunnallisen luokan vahingoksi. Tällainen on vallan tavallista täällä Yhdysvalloissa, "kansanvaltaisuuden" maassa, jossa laajoissa kerroksissa vielä kuvitellaan lainsäädäntöä ja oikeuden jako puolueettomaksi kaikkiin yhteiskunnan jäseniin nähden. Tämän harhaluulon vallassa oleviin ihmisiin luonnollisesti on kapitalistien poliitikot edellämainituilla lauseella vaikutuksena. Ylipäätään lukeutuu näihin aikaisiin pikkuporvareita ja keski-ikäisiä, mutta ikään kylläkin, suuri osa työläisistä on saman harhaluulon vallassa.

Kapitalistien lainlaadinnan ja poliittomaisen taitoon sisältyy taito salata kapitalistisen valtion ja lainlaadinnan luokkalinlaadintaa. Kapitalistien talouden normaalioloissa tämä salaaminen onnistuu paremmin. Mutta muurroskaus satunnaista, sellainen kuin mikä nyt on kohdalla, kun kapitalistista järjestelmää yli maailman, jolloin kapitalistien riistolaisuus on heikko liitoskissaan, joudutaan aarimmissiin toimenpiteisiin. Ei joudu luokkalinlaadintaa peittämään ulkokuulutusneuvotteluita. Joudutaan tekoihin, joissa luokkalinlaadintaa näkyvästi.

Tämmöinen näkö, alaston luokkasorron näyte on senaattis- ja juuri hyväksytty Poindexterin lakkoavastainen lakiesitys, jossa valtoedenvälillä kauppaan liitettävät ja keskeyttävät työräitösuudet kielletään ankarana rangaistuksen uhalla. Lakkoavastaisuudesta tai lakkoon liikkomasta, mikä vain estää valtoedenvälillä kauppaan, rangaistaisiin aina kuuden vankuus- rangaistuksella ja \$15000 sakolla. Tämä määräys koskee työläisiä ja työväenjärjestöjä. Mutta rautateiden liikkeenhoitajille ja virkailijoille, jotka joutenkin salaliittoutuvat valtioiden välistä kauppaan pysäyttämään, määrätään vain kuuden kuukauden vankuusrangaistus ja \$500 sakko! Siis samasta syytöksestä rangaistaisiin tämän lain nojalla työläisiä ja työntekijöitä näin eri tavalla. Jotenkin kourantuntuvaa luokkalinlaadintaa.

Väitetään, ettei esitys voi läpäistä alahuoneessa juuri tämän räikeiden takia. Voi niinkin käydä. Myöskin on selvää, että järjestynyt työväki, rautatielaiset ja Gampersit porvari-liberaaleihin asti keräivät voimansa lain vastustamiseen. Laiki on oletettavasti tähdetty erikoisesti rautatieläisiin, mutta katsoen siihen, että oikeuslaitokset antaisivat joka tapauksessa laile sängen laajan tulkinna, voitaisi sitä ylimalkaan kohdistaa lakkotapauksiin yleensä ja rangaista johtajia kymmenen vuoden vankueudella. — Mutta joskaan lakiesitys ei olisi tarkoitettu läpäisemään, ehkä se lieene tehty tarkoituksena tunnustella työväen vastarinnan voimakkuutta, joka tapauksessa se osottaa mihiin republikaani-kongressi, mikä tuli valituksi Wilson-vastaisen mielenalaisen hyökyaallon mukana, tulee lainlaadinnassa pyrkimään. Kongressin valitut uudet edustajat ovat taantumuskansallisia työläisten julkivihollisia samoin kuin virkaanastuva uusi hallituksen, joten hyvinkin voidaan odottaa lakkovastaisia lakeja lievemmassä tai räikeämmässä muodossa. Totuuttaakseen taloudellisia tarkoituksiaan työväenluokkaa tulee silloin suoraan tekemisiin kapitalistien voimakkaan koneiston — hallituksen kanssa. Korkeampi-

palkkojen ja lyhempien työtuntien hankkiminen tulee silloin olemaan hyvin vaikeaa, mutta työläisten luottamus kapitalistisiin poliitikotijoihin tulee myös automaattisesti katka-

Työväenliike herää silloin valtiolliseen itsetietoisuuteen luokka-asemastansa ja joutuu välttämättömästi etsimään oimintakeisesti keinoja vapautumisekseen valtiollisesta ja yhteiskunnallisesta sironnalaisuudesta.

TERÄSTRUSTIN VALTA

Muistetaan vielä miten erään suuren seattlelaisen laivarakennusyhtiön täytyi keskeyttää toimintansa sentähden, että teräsyhtiö ei tahtonut myydä sille terästä, eivätkä rahamiehet antaa lainoja. Tämä laivarakennusyhtiö oli katsonut edulliseksi ohjelmaksi olla sovinnossa union työläisten kanssa. Siinä johtui boikotti.

New Yorkin rakennushuijausta tutkivan Lockwoodin komitean kuulustelussa on nyt tullut ilmi seikkoja, jotka osoittavat, että terästrusti on harjoittanut tällaista perustusta yli maan sellaisiin liikkeisiin nähden, jotka raudan ja teräksen käsittelyssä ovat pitäneet union työläisiä. Maan mahtavimman pääomayhtiön kuuluvana järjestönä terästrusti suuren teräslakan jälkeen vietti voiton julkiaan, vannon hävittävänä työväenjärjestöt kaikilta niiltä työaloilta, joissa terästä ja rautaa käsitellään. Keksittiin semmoinen sotasuunnitelma, että terästä rakennusaineena käytettäviä liikkeitä, jotka ovat unionien kanssa tehneet sopimuksia, kielletään rakennusainet. Että sellaista on harjoitettu laajalti, se on käynyt ilmi Lockwoodin komitean kuulustelussa. Puristukseen joutuneiden liikkeiden on täytynyt valita terästrustin ehtojen ja vararikon välillä. Erään suuren rakennusliikkeen esimies on todistanut, että sen jälkeen kun hän terästrustin pakotteksista joutui käyttämään unionin kuulumattomia työvoimaa, kallistuivat rakennuskustannukset puolellamiljoonalla dollarilla normaalkustannuksiin nähden, koska täytyi palkata paljon taitamatonta väkää totuneiden unionistien tilalle. Tämä on yhtenä syyistä minkätähden rakentaminen on viime aikoina huimaavasti kallistunut, selitti tämä todistaja (George Fuller Construction Co:n presidentti, Paul Starret).

Eikä trustin sormet ulottuneet ainoastaan teräksen alalle. On ilmennyt, että trusti on syyllinen New Yorkin kuljetustyöläisten unionien särkeimisyritykseen viime kesänä, sillä Citizens Transportation Committee — joka johti kuljetustyöläisten järjestöjen särkemistä — neuvonantajana toimi terästrustin lojari Walter F. Drew. Valtava on siis terästrustin voima. Se pakottaa ei ainoastaan työläiset alistumaan kaikivaltiaan tahtonsa alle, vaan itsenäisten teollisuusharjoittajienkin täytyy vastuksella noudattaa sen ehdotonta tahtoa. On vain yksi mahti sitä voimakkaampi, mikä kykenee katkaimaan sen monihaaraisten lonkeron ja saattaa sen voimattomaksi. Tämä voima vasta raoteleen unista silmiin.

Työväenluokan KUTSUMUS (Marxin kirjan "Filosofian kurjus" loppulause.) Sorrettu luokka on jokaisen luokkavastakohdalle perustuvan yhteiskunnan elinehto. Sorrettu luokka vapaus merkitsee siis välttämättömästi uuden yhteiskunnan luomista. Jotta sorrettu luokka voisi vapautua on ollut säilytettävä kehitysaste, jolloin jo kehittyneet tuotantovoimat ja vallitsevat yhteiskunnalliset laitokset eivät enää voi olla toistensa rinnalla. Kaikista tuotantovälineistä on suurin tuotantovoima vallankumouksellisen luokka itse. Vallankumouksellisten aineiden järjestäytyminen luokkana, edellyttää, että ovat valmistuneet kaikki ne tuotantovoimat, jotka ylipäätään ovat voineet kehittyä vanhan yhteiskunnan helmassa. Merkitseekö tämä sitä, että vanhan yhteiskunnan kukistumisen jälkeen on oleva uusi, luokkavaltia, jonka huippuna on uusi valtiollinen valta? Ei. Työväenluokan vapautuksen edellytykset on ylipäätään luokkien poistaminen, kuten kolmannen säädyn, porvarillisen järjestyksen, vapautuksen edellytyksenä oli säätyjen poistaminen.

Työväenluokan vapautuksen edellytykset on ylipäätään luokkien poistaminen, kuten kolmannen säädyn, porvarillisen järjestyksen, vapautuksen edellytyksenä oli säätyjen poistaminen. Työväenluokan vapautuksen edellytykset on ylipäätään luokkien poistaminen, kuten kolmannen säädyn, porvarillisen järjestyksen, vapautuksen edellytyksenä oli säätyjen poistaminen.

han porvarillisen yhteiskunnan tilalle yhtenäistymän, joka sulkee pois luokat vastakohtien, eikä enää tule olemaan varsinaista valtiollista valtaa, koska juuri valtiollinen valta on porvarillisessa yhteiskunnassa vallitsevan luokkavastakohdan ilmaus.

Ja nyt on vastakohta proletariaatin ja porvariston välillä luokan taistelua luokkaa vastaan, taistelua, joka korkeimpaan huippuunsa kohotettuna merkitsee kokonaista vallankumousta. Onko muuten edes ihmeteltävääkään sitä, että luokkavastakohdille perustuva yhteiskunta päättyy jyrkkään ristiriitaan, yhteentörmäykseen miesten välistä vastaan lopullisena ratkaisuna?

Älköön sanottako, että yhteiskunnallinen liike sulkee pois poliittisen. Ei ole poliittista liikettä, joka samalla ei olisi yhteiskunnallinenkin. Vain sellaisen asiantilanteen valitessa, jossa ei enää ole luokkaa eikä luokkavastakohdalla, lakkaavat yhteiskunnalliset kehitykset olemasta valtiollisia vallankumouksia. Siihen asti on jokaisen yleisen yhteiskunnan uudestuksen aattona yhteiskuntatieteiden viimeinen sana aina oleva: "Taistelu tai kuolema; verinen sota tai olemattomuus. Niin on kysymys kieltämättömästi asetettu."

TYÖN MILITARISOIMISESTA

Yleisvähäläisten ammattiyhdistysten puheenjohtaja Tomskij kirjoittaa: Vaikeimmat hyökkäykset, jotka tehdään meidän työväenpolitiikkaamme vastaan, koskevat periaatteitamme työn militarisoimisesta. Kaikki oikeistomieliset ainekset, jotka kätkävät porvarillisen luonteensa n.s. sosialismin lipun alle, kaikki egoistiset ja demagogiset ainekset perustavat pääasiallisesti hyökkäyksensä kommunistisen puolueen taloudellista politiikkaa vastaan ja niitä toimenpiteitä vastaan, joihin se on ryhtynyt tällä alalla, työn militarisoimisen tuomitsemiseen. Työn militarisoiminen esitetään useasti tietämättömille työläisjoukoille toimenpiteenä, joka kohdistuu työläisistä vastaan, toimenpiteenä, jolla on antisosialistinen luonne.

Jos he lähemmin tutkisivat kysymystä siirtymiskauden luonteesta sosialistisen kumouksen jälkeen tulisivat kaikki ehdottomasti siihen johtopäätökseen, että työn militarisoiminen on eräs kaikkein välttämättömimmistä keinoista toteuttaaemme tehtävämme ja välttämättömä edellytys työn militarisoimisen voimaansaattamiseen. Tämä periaate on työvelvollisuuden voimaansaattamisen perustama.

Työläisten valtio, joka siirtymiskautenaan sosialismin koettaa hävittää riistääjään mahdollin, ei voi sallia itsellensä yle-

JUTUN JATKOA

Israelii istuu tsaarini istumella, selah!

Näin väitetään tällä kertaa aivan odottamatonta tahoilta. Fordin Heikki ei ole ainoa radikaali, joka tässä maassa on tehnyt sen keksinnön. Eräs toveri on lähettänyt nähtävämme Spokanen L. W. I. U:n osasto No. 120 viikkopöytäkirjan marraskuun 27 päivästä, jossa "eräs M. Daly ajan vaatimusten mukaisesti on myös ottanut osakseen tehdä "historiallisen analyysin" poseivismin ilmiön selittämiseksi.

Polshevismi, samaten kuin amerikalainen ja kansainvälinen kapitalismi, on yhden häpeämättömän ja roistomaisen kansallisuuden, joutalaisten, pirullisen salaliiton tulos. Tämä väitös juoksee "punaisena lankana" läpi "analyysin".

Ensin luodaan katsaus tämän maan historiaan ja kerrotaan miten joutalaiset kavalisivat Amerikan vallankumouksen saavuttanut itsenäisyys sodan aikana; työläiset taistelivat sodan voittoa, mutta keltäilevät joutalaiset kelpottivat voiton hedelmät kapitalismille. Joutalaiset myös keksivät kristinuskon ja levittivät sitä kaikkeen tunnettuun maailmaan siten perusteella tarkoituksena, että siinä salvisivat katseensa koko maailman heikkeen johon, ja sen kautta pääsivät aineellisen mammonan heräksiksi. Saavutettuaan tämän päämäärän ovat joutalaiset sen jälkeen järjestäneet kansainvälisen kapitalismin, jonka kautta hallitsevat maailman valtiollista ja yhteiskunnallista elämää, orjuuttaen koko maailman työväenluokan.

lisyyttä tarjota jokaiselle oikeuden tehdä työtä tai olla työttömänä hänen oman mielensä mukaan. Kas tässä on meillä yksinkertainen ja työläistenkin järjelle käsitettävissä oleva tunnustana: "Ken ei tee työtä, hänen ei pidä syömäänkään", ja tämä tunnustaus on työvelvollisuuden peruseriaateena. Jokainen, joka elää työväenluokassa yhteiskunnassa, osottaa omalla olemassaolollaan, että hän on välttämättömästi yhteiskunnalle ja että hän siitä syystä saa mitä hän tarvitsee ruumiinsa ylläpitoon tältä yhteiskunnalta. Tämä johtaa seuraavaan johtopäätökseen: "Sinä elät, sinä syöt, sinä saat mitä tarvitset yhteiskunnalta — siis sinun täytyy tehdä työtä." Siitä syystä ei ole edes mensheveikeillä, jotka niin kiivaasti vastustavat työn militarisoimista, kyllin rohkeutta vastustaa tätä periaatetta työn velvollisuudesta. Työvelvollisuuden perustus on siis siinä, että työläisten valtio sanoo: "Me emme voi tarjota itsellemme nautintoa elättää veltteijöitä, me emme voi yhteiskunnassa, jossa kaikki perustuu työläisten valtaan, sallia itsellemme nautintoa, että jokainen tekee työtä tai ei tee työtä niinkuin häntä itseään huvittaa."

Missä työ vallitsee, siellä täytyy kaikkien tehdä työtä. Jos tämä periaate on oikea, jos se on välttämättömä edellytys sosialismille, täytyy meidän tästä näkökulmasta lähien ymmärtää ja yksinkertaisesti selittää itsellemme työn militarisoimisen välttämättömyyden peruseriaateesta.

Työväenluokan voimien ponnistusta ylenmäärin, aikakaudella, jolloin vanhan yhteiskunnan selkäranka luhistuu kokoon auttaakseen vaikeata taloudellista romahdusta — joka on imperialistisen sodan seurauksena, — ymmärtää työväenluokkaa sen suurimpana tehtävänä kohottaa tuotantoa, maan tuottavien voimien, ohjata tuotantoa uusille, sosialistisille urille.

Ammattiliiton kansainvälisestä politiikasta

Erittäin opettavaisia artikkeleissa käsittelee Norjan "Social Demokraten" ammattiyhdistysliikkeen suhdetta Kansainliittoon ja n. s. työmiestöön. Otamme tässä muutamia otteita kirjoituksista. Keskeustalon kuussa suurkäräjillä Norjan liittymisestä Kansainliittoon leimasi ammattijärjestön puheenjohtaja Ole O. Lian lyhyesti ja sattuvasti liitto "kapitalistien kansainväliseksi salaliitoksi kaikkien maiden työläisluokkaa vastaan". Niitä valtioita, jotka ovat tämän kansainvälisen salaliiton jäseniä, kehoitettiin lähettämään edustajia n. s. Washingtonin "työväenkonferenssiin". Konferenssin edustajat nimitti näiden valtioiden hallitukset ja matkustivat he yleisellä kustannuksella. Oli selvää alusta alkaen, että konferenssi oli nivel siinä kan-

saenpetokessa, jota kutsutaan "Kansainliitoksi". Herra Jacob Widnes, joka valittiin konferenssin työläisten edustajana ja neuvonantajana, on erästä selostuksesta lausunut suuren ihastuksensa konferenssista. Hän lausuu m. m. että työläiset saavuttivat "suuren periaatteellisen voiton" 8-tuntin työpäiväksymyksessä, joka oli epäilemättä konferenssin tärkein käysmy.

On mielenkiintoista verrata Widnesin selostusta siihen, jonka Italian ammattijärjestön edustaja, Gino Baldesi, on lähettänyt. Herra Widnes sanoo Baldesista, "että hän, sen tarkomkaan ja valppaan kritiikin johdosta, joka ilmeni hänen tekemisissään ehdotuksissa, oli konferenssin etualan miehiä". Sitä mielenkiintoisempaa on tutustua Baldesin käsitykseen konferenssista.

Baldesi, joka sivumennen sanottuna kuuluu Italian ammattiyhdistysliikkeen malliseen sivustaan, alkaa selostuksensa huomauttamalla, että hän jo alusta pitäen oli lausunut käsityksensä konferenssista. Kansainvälinen työjärjestö — sanoo hän — syntyi voitokkaiden ententehallitusten halusta osottaa työläisille, ettei varsinaisen maailmanlaajuisuuden kokonaan hyödyttä työväenluokalle, että "uusi aikakausi" nyt koittaisi. Huolimatta siitä, että oli selvää tästä humpuusta, päätti Italian ammattijärjestö lähettää Baldesin konferenssiin. Sen johdosta, että hän osanottolana konferenssiin on saanut tilaisuuden julkisesti paljastaa tämän, sentähden, mutta myöskin vain sentähden, on Baldesi iloinen matkastaan.

Baldesi kertoo sitten toivottomia ponnistuksia konferenssissa kootta työläisedustajat yhtenäiseen selvään esiintymiseen. Ensiksi koetti hän saada heidät yksimielisyyteen erimielisissä pääkysymyksissä, erittäinkin kysymyksessä maailman raaka-aineden herravaltuudesta, josta kysymyksestä kaikki muut työväenkeskukset ovat suuressa määrin riippuvaisia. Appleton, joka ohjasi työväenlahetyöitä yhteisiä kokouksia, onnistui saada kysymyksen julkaisemisen "yöhempiän kokoukseen". Mutta sellaista kokousta ei kutsuttu milloinkaan koolle. Baldesi protesterasi täysi-istunossa heti sitä selostusta vastaan, jonka järjestökomitea esitti, koska siinä oli useita mahdottomia kohtia. Mutta protestia ei otettu ensinkään huomioon. Hän vaati 8-tuntin työpäiväksymyksen heti äänestystä pakotetukseen konferenssin osottamaan todellisen luonteensa. Mutta — sanoo hän — "muiden kansainlaajuisuuden läisedustajat eivät ymmärtäneet tai eivät tahtoneet ymmärtää; tosiaan on äänestys oli epäsuotuisa". Asetettiin erikoiskomissio 8-tuntin työpäiväksymyksen käsittelemiseksi. Oot tautui, että enemmistö tässä komissiossa oli päättänyt, ettei se suostu 8-tuntin työpäivän ja 48-tuntin työpäivän periaatteeseen. Baldesi ehdotti silloin työläisedustajille, että he uhkaisivat komissionista eroamisella, ellei päätös muutettaisi. Mutta kaukana siitä, että se olisi herättänyt ihastusta, sai tämä ehdotus vastaanantavan vähemmistön. "Ja talos jäi peräti laihaksi", — lausuu Baldesi — "sillä joskin äänestystä komissionista osittain muutettiin, suostuttiin komissionin ja 8-tuntin sopimus ei ole tulla käyttöönpoiseksi muuten kuin missä ja milloin se sopii työnantajille

tai hallitukselle". Baldesi pidättäytyi sentähden äänestämästä 8-tuntin sopimuksesta. Niin on asia laite Baldesin mukaan siinä kohden, jossa Widnesin mukaan saavutettiin "suuri periaatteellinen voitto". Ei myöskään hyväksytty Baldesin esittämä päätöslauselmaehdotusta, ettei 8-tuntin työajan voimaan saattamisen aiheuttaisi minkäänlaisia pienennyksiä palkoissa. Kun Joubaux komissionissa esitti ehdotuksen, jolla vain lausui anuksen tähän suuntaan, hyväksyttiin tämä ehdotus.

Baldesi esittää lyhyen piirteen konferenssista, joka antaa valitusten tässä paremmin kuin pitkä selostus. Rauhansopimuksen allekirjoittamisen vuosiapäivä sattui konferenssin aikana. Englannin kuningas Yrjö oli määrännyt, että tätä päivää juhlistaisiin keskeyttämällä kaikki työt kolmen minuutin ajaksi, jonka kuluessa kaikki ihmiset muistelisivat "voiton puolesta kaatuneita". Komissionissa ehdotti englantilaiset että tätä kehoitusta noudatettaisiin.

Baldesi kerää arvostelunsa konferenssista sanoihin, ettei se "ei ollut muuta kuin nationalistien kokous". Baldesin esittämä selostuksen Washingtonin konferenssista on hyväksynyt Italian ammattijärjestön johto, joka samalla kiitteli Baldesia hänen työväen konferenssista.

Sekä Italian että Espanjan ammattijärjestöt ovat tehneet pesieron Amsterdamin Internationaleen kanssa ja liittynyt uuteen Ammattiliiton Internationaleen, joka muodostettiin Kommunistien Internationaleen yhteydessä.

Ranskan ammattijärjestössä kasvava vastarinta sen nykyistä johtajan Joubauxin vastaan ja on vain ajan kysymys milloin myöskin Ranskan ammattiyhdistysliike luopuu Amsterdamista. Kritiikki Washingtonin osanottajista, jossa Joubaux valittiin varapuheenjohtajaksi, on ollut myöskin terävää. Useissa paikallisissa ammattiliiton konferensseissa on hyväksytty voimakkaita vastalausepäätöslauselmia. Niinpä hyväksyttiin lounaisdepartementin konferenssissa Biennesissä päätöslauselma, jossa m. m. sanotaan:

"Matkustamalla Washingtoniin hallituksen kustannuksella ja olemalla siellä yhteistyössä työnantajien ja hallitusten edustajien kanssa, on C. G. T. ehdottomasti loukannut niitä periaatteita, jotka ennen sota olivat tunnustaneet Ranskan ammattiyhdistysliikkeen. Mitä tulee Amsterdamin Internationaleen, on se liittoutumalla kansainvälisen työtoimiston kanssa osottanut, että sen tarkoitus on jatkuvasti harjoittaa sitä politiikkaa, joka johti vuoden 1914 voimattomuuteen, että tämä Internationale, joka etunenässä on mies, joka koko sodan ajan on ollut maassansa nationalistisen politiikan tukki, ei ole muuta kuin irvikuva työväen Internationalesta, eikä se voi tydyttää niitä rohkeiden ja tarmon vaatimuksia, jotka nykyinen tilanne vaatii".

Tosin ei vastarinta saavuttanut ennemmistöä Orleansin kongressissa. Mutta se sai toki 691 ääntä enemmistön 1482 ääntä vastaan. Noin 700 ammattiyhdistystä, niiden joukossa suurikuisimmat, tuomitsivat sen politiikan, joka johti Washingtonin ja Geneven. Edellisessä kongressissa Lyonissa sai vastustus vain 588 ääntä. Siinä päätöslauselmach-

dotuksessa, jonka oppositio esitti, sanotaan m. m.:

"Kaukasi Lyonin kongressissa matkusti C. G. T:n lähtyessä ilmeä kongressin valtakirjaa, huolimatta keskustelujen hengestä, Washingtoniin, ottaakseen osaa kansainväliseen konferenssiin, jonka oli järjestänyt Kansojenliitto, tämä kapitalistien valtioiden uusi pyhä allianssi. Lähtyessä matkusti hallituksen kustannuksella. Se otti osan konferenssin luomista siitä, että ennen sota oli C. G. T:n järkkymättömänä aineellista taistella jokaista osanottoon vastustavien puolella sellaisiin lauseisiin. Ottamalla huomioon, että ammattiyhdistysliike, joka perustuu kansainväliselle ja internationaliselle, ei voi omistaa paikkaa Amsterdamin kansainvälisen Internationaleen, joka perustuu kansainväliseen Internationaleen, ja rauhanjohtajana on Appleton ja varapuheenjohtajana Joubaux ja Verrens, päättää kongressi liittyy valankumoukselliseen ammattijärjestöön Moskovaan."

Amsterdamin Internationale, joka saa voimansa läheisestä liitosta kansainvälisen työtoimiston kanssa, osottaa täten, että se kääntää sen lauseita liittoa ja on pilkkuva työläisten Internationalesta."

Joubauxin onnistui yhdessä Ranskan hallituksen edustajien kanssa maata Albert Thomas kansainvälisen työtoimiston johtajaksi. Joubaux ei rauhankonferenssissa ministeri Loucheurin sähköstrutin johtajan, apulaisen, Joubaux on vihdoon julkisen lauseen, "Conseil economique de la vain" työn taloudellisen neuvoston, C. G. T:n yleisliikkeen, tuon liitteen, joka on selvästi porvarillinen. Se ilmenee kyllin selvästi siitä, etteivät edes oikeistososialistit halua yhteydenäkään siinä. Erässä avoimessa kirjaimessa Joubauxille luopui siten lausuttu reformistien ammattiyhdistysmiestä ja oikeistososialistia, paikatassa C. G. T:ssä. Hän oli turhaan koettanut saada toteutetuksi mitä vaatimattomista sosialisoimisehdotusta.

Hän oli työssänsä toimistossa, sanoo hän, tullut huomamaan, ettei hän voisi jatkaa siellä työnsä "kielimitä sosialismin alkeellimpia periaatteita". Ja mitä enemmän on häntä tullut tuntemaan Joubauxin, oli häntä käsitänyt, että oppositio häntä vastaan ammattiyhdistysliikkeessä oli täysin oikeutettua. "Te toimitte periaatteiden mukaan" — sanoo hän Joubauxille — "jossa työväenluokkia ei voi seurata teitä".

Työn taloudellisen toimiston C. G. T:n tehtävänä on säilyttää kapitalistien periaatteet; yksityisen omistuksen, perintöoikeuden ja rajoittamattoman yksityispuhoman hallituksen. Kapitalistien suhteellista kansantaloudellista yhteistyömiestä on vain tarkoitus lausua suoraan kansallisen tuotantotruun työläisten saadessa vain niennäisesti ottaa siihen osaa, järjestelmää, jota ei kapitalistien suinkaan tarvitse pelätä, vaan jota he oikein toivoivatkin saadaksen verhoitua etuoikeutensa laillisuuden varjolla ja voidakseen siten jatkaa väärinmyönteisiksiäin."

On totta, että Joubaux, Albert Thomas ja — Millerand ovat todellisuudessa veljeisiä sosialipolitiikkaa. Joubaux antaa Thomasille paikan Geneven toimistossa ja Millerand kätönnettelökäynnillä Thomasin kanssa. Heti sen jälkeen, kun Thomas oli asetunut virkaansa, saapui Ranskan ministeripresidentti käynnille Gene-

kaan on haudottu yhdenkään maan työväenluokkaa vastaan."

Tämä on jo hyvin paksa vastavallankumouksellista propagandaa. Ryssin mustasotialaiset lahtarit eivät voisi paksumpa keksä. Itse asiassa se on vaaraton, sillä työväenluokan yleensä se ei mene. Koskehuksia ja scheidemannilaiset ovat tässä heidän propagandansa on kavallampaa ja hiottumpaa.

Me tiedämme, että tulipaljuisain joukkoihin ei mene tuollainen sotku. Ihminen hylkäävät he tuollaiset apostolit. I. W. W. liittoon järjestöä ei voittane pitää siitä edesvastuusta. Hyvin tiedetään kuinka vaikeissa oloissa järjestö nykyisin toimii, niin että jäsenistöä ei ole tilaisuutta ja mahdollisuutta estää kaikkien sotkumestarien tuotteita julkittulemasta. Myöskään ei ole sanottu onko saanut sepuustus lankaan i. w. w. läiseltä taholta lähtenyt — sitä emme tahotois uskoa — sillä bullettini on koneella kirjoitettu ja valilla minkäänlaisia virallista leimaa. Onhan I. W. W. -järjestössä kyllä harjoitettu Kolmannen Internationale vastustavaa propagandaa — ja myöskin puolustavaa — mutta uskomattomalla tuntuu, että virallisissa asiapapereissa voidaan mennä noin pitkälle.

Englantilainen taitelijatar Neuvosto-Venäjältä

Vanderlipin seurassa palasi äskettäin Venäjältä eräs englantilainen kuvanveistäjä, Mrs. Sheridan, joka kuuluu Englannin korkeimpaan yläsöön. Hän on Neuvosto-Venäjän suurimman pilkkaajan ja vihollisen Vinston Churchillin serkku. Mrs. Sheridan ei ole bolshevikin vihollinen, päinvastoin. Kaksi kuukautta sitten matkusti hän utelias-

tuudesta Neuvosto-Venäjälle, jossa bolshevikit ottivat hänet, hänen sukulaisuudestaan huolimatta, erittäin ystävällisesti vastaan. Kamenev järjesti hänen matkansa.

Rouva Sheridan on ensimmäinen taitelija, joka on matkustanut Venäjälle v. 1917 marraskuun jälkeen. Mieheensä kuoltua mallansodassaan hän kehitti kuvanveistotalipumuksaan; nyt hän tahtoi koetella voimiaan: hänen tuli nimittäin muovailla Leninin, Trotskin ja Dshershinskiin muotokuvat. Ne ovat nyt valmiit ja valetaan Englannissa. Leninillä on niinhän yksinoikeus Venäjällä, rouva Sheridanilla itsellään muualla Euroopassa. — Trotski oli ihastuttava, hän oli kärsivällinen ja istui mallinaan tuntikausia. Teimme työtä illtan, kello 8:sta puoleen yöhön. Lenin oli vähemmän innostunut taiteesta, mutta myös sangen rakastettava. Dshershinski, salaisen poliisin peläty päällikkö, jota kuvataan niin verenhimoiseksi, oli rouva Sheridanista lompaa ja hiljainen. Hän on saanut kärsiä paljon, ollut 11 vuotta vanklassa ja hänen on vaikea olla joka ja ankara.

Taide Neuvosto-Venäjällä? Moskovan museot olivat avoimia kuten ennenkin. Futuristinen taide rehoitti yhä, mutta kuvanveiston alalla oli luotta hania teoksia, esim. Gogol ja Dostojevski oli hakattu suurin valkeihin marmorilohkareihin. "Venäjällä ei ollut paljon ruokaa ruumillista, mutta sitä enemmän sielulle." Taideteatterissa la Suuressa Oopperassa sai ihailia esittämistalouden ihmistä, sekä laulunloissa, soitonloissa, millillissessä että plastillisessa suhteessa. Ruuan vähydestä, puiden, vaatteiden ja kenkien puutteesta kertoi rouva Sheridan samaa kuin muutkin Venäjällä käyneet.

Rouva Sheridan ei ole bolshevikin, mutta hänen mielestään nykyinen johtaja on Hiaksi panoteltu. Odot järjestäytyvät kun vain saarto loppuu."

Kansainliiton sikaarit maksamatta

Se Kansainliitto, joka Versaillesssa organiseraattii uudellen rakentamaan kapitalistista maailmaa, joka kansainliiton hommaajat itse soveliaan olivat repineet rikki, saa kansainlaista vastustusta — yksinpä matkustamolla sikaarilaskuja — puhumattakaan suuremmista vastustuksista niinkuin Saksan maksuveltyömyydenästä, Keski-Europan kysymyksestä, läheisen ja kaukaisen idän kysymyksestä ja bolshevismän kummistausta Pariisista nimittäin lennätetään:

"Belgian hallitus on juuri lähettänyt Kansainliitolle 80.000 francin maksamattoman sikaarilaskun. Laskuun sanotaan: 'Eri maiden edustajat Span konferenssissa joka pidettiin Pariisissa tulivat pois tämän summasta arvosta sikaareja.'"

"Tämä konferenssi pidettiin heinäkuulla ja siinä olivat osallisina paitsi ylineuvoston jäseniä, myös Saksan hallituksen edustajat.

"Kansainliiton sikaarit on ilmoitettu liittoa puuttavan rahaa, ja sikaarit palkitettiin hän vastaanottamaan ylineuvoston veroista.

"Belgian hallitus väittää, että Span konferenssi muodosti osan Kansainliiton toiminnasta."